

מסורת הש"ס

(א) ולקחן קתו. (ב) לעיל טו.
 חוספי סימ. (ג) עדיה סימ
 חיו. (ד) ופי' חוס' לעיל עג.
 דיה חוס' חוספי ביק. ג. דיה
 לעברי אלעורו. (ה) עירובין
 קב. ו' וז"ל ונרדס. (ו) ופי'
 לעיל חו. (ז) ופי' עירובין
 דחף אם לא קאי ארמ' ח"מ
 הכיר תמיה אף יתלקו
 נסבחות רחוקות כ"כ אם לא
 שאל ידע ר"ח מסבחת ר"ת
 גלוס וכו' ענות המוס'.

גליון הש"ס

במב' דתנא לא תצא אשת.
ע"ל סב ע"ל: רמב' דה' בי
ספדת ימ' לא ידע. כעין זה
לעיל קח ע"כ סודיה חלו
פיה וס"ל

הגהות הנ"א

[א] ישיי ד"ה מלה שיש
בגנה טפח. נ"כ אלל הר"ף
הסמכ"ס כתבו דוקא שאין
בגנה ו' חסוד לגנה נוסח:

רבינו חננאל

[illegible]

מכבוד יום: חוט או משיחה. ונתנה
מכוסתה וכך עושה חוט למשכה זו לפור
בו בשנה דמיונה על אהל ערפי
מקדמה: היינו גלגליתא¹ שפורקה
אחר קרמזי מוכרי בגדי פשן מוכרי
חוט: כדדיון. מטה שהיתה זקופה והוא
נגדו ומפנה הכניסה. בליל שנת רא
מושלשם לאחר. אלתא מותר לפורקה וה
כנגד הפתח: מוסר לנטות. שאין א

מים דמחיתין דלא שבקינן
מנקיט. מלקיט: חומרי
קשר. כלומר כללות שמא
ובחילה לצדה ובכסא גלין

אלא אמר אביי ^{א"ב} מה
בדרך שהוא עושה ב
מתניתא ותני ^אהנור
גלץ לא יעשה ואם
יאהלי קבע לא יעשה
יאכל מטה וכסא
לנמנות לכתחילה:
בשבת: איבעיא להו
כהנא השימך חייב
ששת מי איכא מדי
ורבי אליעזר שרי לכ
יוסף אלמה לא הר
מחייב חטאת ורבי
מאי היא ^אדתניא ^אלא
זהב ואם יצאה חיי
וחכמים אומרים לא
^אר"א אומר יוצאה
לכתחילה ^{א"ל} אביי
קאי דאמר חייבת חטא
פטור אבל אסור ור
לכתחילה ^אמשום
אמר משום בורר רבי
אמר רבה כוותי דיד
של בורר נוטל אויב
הכא נמי נוטל את הא
אמר ר' זירא כוותי
של מוקד פסולת מי
אף הכא נמי פסולת
תני רמי בר יחזקאל
עשה פטור אבל א
חוט וא משחיה מוט
כעא מיניה רבי כהנא
אף מטה אסורה מט
מותרת כילה ומטה
ומטה מותרת ולא
מטה אסורה בדקדמ
אף כילה מותרת כ
אסורה ומטה מותרת
חוינא להו לבילי דב
נגידו ומצפרא חבי
משום רבי חייא
ומותר לפורקו ואמר

ל הים שעל הקוף כשהיה
ה לבא ולבאן מוחר למחנה
ואז חזרו כשהם לבחמון
לחורב וזאש עמו מוקם. לן
עליהם: **דרור**. כך עליה
מושיבה על רגליה: **דמורסא**
עם פרוטות ולבקר רחמים
ג מוחר לנעוטה: **ילון**. מחר
ל אלז מי שעשו כעין גג:
כילת

תולין פרק עשרים שבת

קלח.

אלא אמר אביי שרביבן. ואף על גב דתלמי כחא בסיכחא אפילו
אסור דרבין ליבא במילי דרבין שייך שמיך לחלקי אכל אי
במשמרת מדאורייתא אסור אין שייך לחלק. מ"ד: **כסא** גיין.
לא כפי' הקונטרס מטה גלגלייתא דשליחא מיה ואסור משום שמא

יתקע דכולה שמעונו אייר באקור
 אהל אלף היינו [פנין] מוטש שפירסין
 עליה עור ואקור מוטש אלף כשמוצי
 תחילה המטה ואחר כך פורט העור
 דהוי ממטה למעלה ואקור כדאיתא
 בבבלי דפ' המצות כדי יין [ו' ג.].
 דפירא אקור מלמטה למעלה. מ"ר:
כסא טרסקא. יש בןן עור
 וכשנרעה ליכש עליו טטה
 העור ויושב על ד' רגלים כדפירש
 בקונטרס' וכגון שהו קטוע כקא דאס
 לאן ק היה אקור לנטותו כדאמר בפ'
 המצות [שם דף ע"ג] אמר ר' יהודה
 האי ימרחמא מלמטה למטה יש
 פירוש כשנותנין עזים מכאן ומכאן
 ונותנין עליהם עזים ארוכים ארכן
 לרחש של אלו ובמביא עזים עזים
 שנותן למעלה ואחר כך עזים שמכאן
 ומכאן אינו כן דרך עשיית אהל
 לעשות הגג תחילה ואחריו הדפנות
 וש"י וכה"ג קרי מלמעלה למטה
 מלמטה למעלה אקור וכן ציעמא
 פירוש כשנותנין עזים ע"ה האסכלא
 שקורין גרדי"ל וכשנותנין הביצים
 תחילה ואחיו בןן ביצו עד שמביא
 הכלי תחתיו שרי דהיינו מלמעלה
 למטה וכן קידרה שמושבה על שמי
 חיות שצריך לאחותו ביצו ואחר כך
 לסדר תחתיה החיות וכן חבימא
 חיות שמסדרין בלזרז ומשעיין אחת
 על גבי שמים וכן פוריא לפרוס
 העור תחילה בלזרז ואחר"כ להביא
 המטה תחתיו ומיחו יש לפרש הך
 דשמעתא בלזרז קשור ומיירי כגון
 עשושה מלמעלה למטה אבל משמע
 דכלל ענין מיייר. מ"ר: וכן הגהו
 דלמדין בבבלי אמר ר"ת דדוקא
 דנדיס שיש להם תחילה עד לארץ
 אלז להושיב הקדרה על טרפיד צי"ט
 שרי אפילו מלמטה למעלה להביא
 הקדרה וכן להושיב השולחן על גבי
 ספסלן וביעמא וקידרה ומבימא
 ופוריא צ"ל שיש להם תחילה. מ"ר:
 מ"י סברת דר' אציעור קאי אדר"מ
 ב"י. ו"ל דיע רבי מאיר קמחמיט:
 מה דרבו ש"י בורה. לא תקשה
 אהיהו דשליה כלל גדול [נפלי דף עז.
 כמו שפ"י שם (נד"ה נזיר וזולג):
 ב"ר ע"ה חוט או משיחה מותר
 בנעוטה. כגון ששירי על טפס
 מלמטה למטה אקור וכן ציעמא
 פירוש כשנותנין עזים מכאן ומכאן
 ונותנין עליהם עזים ארוכים ארכן
 לרחש של אלו ובמביא עזים עזים
 שנותן למעלה ואחר כך עזים שמכאן
 ומכאן אינו כן דרך עשיית אהל
 לעשות הגג תחילה ואחריו הדפנות
 וש"י וכה"ג קרי מלמעלה למטה
 מלמטה למעלה אקור וכן ציעמא
 פירוש כשנותנין עזים ע"ה האסכלא
 שקורין גרדי"ל וכשנותנין הביצים
 תחילה ואחיו בןן ביצו עד שמביא
 הכלי תחתיו שרי דהיינו מלמעלה
 למטה וכן קידרה שמושבה על שמי
 חיות שצריך לאחותו ביצו ואחר כך
 לסדר תחתיה החיות וכן חבימא
 חיות שמסדרין בלזרז ומשעיין אחת
 על גבי שמים וכן פוריא לפרוס
 העור תחילה בלזרז ואחר"כ להביא
 המטה תחתיו ומיחו יש לפרש הך
 דשמעתא בלזרז קשור ומיירי כגון
 עשושה מלמעלה למטה אבל משמע
 דכלל ענין מיייר. מ"ר: וכן הגהו
 דלמדין בבבלי אמר ר"ת דדוקא
 דנדיס שיש להם תחילה עד לארץ
 אלז להושיב הקדרה על טרפיד צי"ט
 שרי אפילו מלמטה למעלה להביא
 הקדרה וכן להושיב השולחן על גבי
 ספסלן וביעמא וקידרה ומבימא
 ופוריא צ"ל שיש להם תחילה. מ"ר:
 מ"י סברת דר' אציעור קאי אדר"מ
 ב"י. ו"ל דיע רבי מאיר קמחמיט:
 מה דרבו ש"י בורה. לא תקשה
 אהיהו דשליה כלל גדול [נפלי דף עז.
 כמו שפ"י שם (נד"ה נזיר וזולג):
 ב"ר ע"ה חוט או משיחה מותר
 בנעוטה. כגון ששירי על טפס

דבענין אחר לא הוה שרי דלאשכחן בפרק בתרא דעירובין (דף קג.)
 כיון דורא ושירי בה טמא לתמר פושטת דמוסיף על אהל ערלי
 הוא אי נמי כריכת חוט או משיחה ומעלה לא שירי בה טמא:
בעא מיהיב בר בהנא מרב ב'ו', ונראה לר"י שאלו לא סתם
 ככל כילות אם הם מותרות אמר ליה אפילו מטה ים מהן
 שאסורות הדר בעא אם כל מטות אסורות אמר ליה אף כילות
 מותרות אמר ליה כיון שאין אתה מחלק בשניהם מזה להשוותן כילה
 ומטה ובמקום שאסור בזה כנגדו אסור בזה א"ל כילה אסורה ומטה
 מותרת וכו' ים לפרש היא דפרק א' דטרפות (חולין ק"ג.) ים דרוסה
 לחמול א"ל אף לחמולה ים דרוסה ים דרוסה לחמולה א"ל אף
 לחמול ים דרוסה ולחמולה אין דרוסה ומפרש הם דגגיים ועלאים
 לחמול יעוצפות ים דרוסה אפילו לחמולה ויש ליישב כעין שפירש
 ים דרוסה לחמול וכן כולם. מ"ר: **אף** מותרת בדרשי בר
 גלילי דבי דר הווא ו"ל דמרי בר מוחלל הו:

עין משפט
ור מצודה

ב א ב ח'י' פ'כ' מ'ה'ל'
ש'נ'ת ה'ל'ק' ו' ו'פ'כ'י' ש'
ה'ל'ק'ת ח' מ'נ'ג' ל'ח'ן מ'
ט'ו'ש'י' ח'י'ט' ש'ט'ו' ש'ט'י'פ'
ג ד ו ז'
ג ד ח'י' פ'כ'י' ש'נ'ת ה'ל'ק'
ז ח ט' ש'נ'ת ה'ל'ק'ת ח' מ'נ'ג'
ש'ט'ו'ש'י' ש'ט'י'פ' ח'
ה ו ח'י' פ'כ'י' מ'ה'ל'
ה'ל'ק' ד' מ'נ'ג' ש'
ו ח'י' ש'נ'ת ה'ל'ק' ו' ו'פ'כ'י'
ה'ל'ק' ו' מ'נ'ג' ש'
ז ח ו' ח'י' פ'כ'י' מ'ה'ל'
ש'נ'ת ה'ל'ק' ט' מ'נ'ג'
ש'ט'ו'ש'י' ח'י'ט' ש'ט'י'פ'
ש'ט'י'פ' ז'

לעזי רש"י

פלודשטוייל"ו
[פלדישטו"ל]. כסא
סתקפל.

מוסף רש"י

הגבור, נוד, יסוכה חח.
וילדון, כנגד הפתח ללניעות
ועדובי קבז, מרתר
לגטורו, דלאו אהל הוא דלא
קביעא התם אלא כן דרבו
לינתן ולהסתלק כדלא בעלמא
(שם).

רַב נָסִים גָּאון

פֶּרֶק עֲשֵׂרִים ר' אליעזר
אומר תולין
אבל מטה כסא טרסקל
ואסלא מותר לנשותן
לכתחילה. משכחת לה
בעירובין במקדש מבוי מאי
עור אסלא, אמר רבה בר בר
חנא אמר ר' יוחנן עור כסא
של בית הכסא.

בֵּינוֹ תְּנוּאָל (הַמְשָׁר)

[illegible]

שאי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones